

Biskoppen over Aalborg Stift.

Aalborg, den 27. Januar 1919.

I sin Skrivelse af 14. ds. har det høje Ministerium in fine udbedt sig en Udtalelse om Kvinders Adgang til Præsteembeder, „da det ... vil kunne forventes, at Spørgsmaalet ... i en nærmere Fremtid vil blive rejst.“ Samtidig med Modtagelsen af Ministeriets Skrivelse erfarede jeg, at et Lovforslag ogsaa om Kvinders Adgang til Præsteembeder alt var forelagt, og jeg skal da med denne Sagens Stilling for Øje tjenstligst udtale følgende:

Ved at give Kvinder — ugifte som gifte — Adgang til at opnaa Præsteembeder vil man i den danske Folkekirke indføre noget indenfor alle Kirkeorganisationer ganske ukendt. Der findes ingen evangelisk Landkirke, i hvilken et saadant Princip hidtil har kunnet vinde Billigelse. Indenfor de to store „katolske“ Samfund vil Spørgsmaalet af principielle Grunde end ikke kunne rejses til Drøftelse. Indenfor „den biskoppelige Metodistkirke“ blev Spørgsmaalet for en Menne-skealder siden levende drøftet, men Drøftelsen endte med en Afvisning og et bestemt Forbud mod nogen Sinde at rejse det paa ny: „En Biskop har ikke Frihed til at forelægge til Konferencens Afstemning Spørgsmaalet om at vælge Kvinder til Ordination.“ (Den biskoppelige Metodistkirkes Troslære og Disciplin § 550, pag. 508—09, Udgaven af 1912). I intet af de i Europa kendte Sektsamfund bruger man kvindelige Præster, og naar man indenfor Kvindesagskredse undertiden har henvist til, at „Vennernes Samfund i Amerika“ skulde have kvindelige Præster, er en saadan Henvi-sning uden Betydning, da dette Samfund som bekendt forkaster baade Daabens og Nadverens Sakramente og saaledes slet ikke har Præster i den Betydning af Ordet, hvorom her er Tale.

Denne fælleskirkelige Holdning søger naturligvis ikke sin Begrundelse i sociale eller politiske Teorier, som er Kirkelivet uvedkommende, men i Bibelens Syn paa Sagen, som maa være afgørende ikke mindst indenfor evangeliske Samfund, hvor den hellige Skrift er eneste Regel og Rettensnor for Lære og Liv. Sædvanlig henvises der til to enkeltstaaende Udtalelser af Apostelen Paulus: 1 Tim. 2, 11—15 og 1 Cor. 14,33 b — 36, der af mange opfattes som et afgjort Forbud mod Kvinders Adgang til Præsteembeder. Det maa nu vistnok siges, at disse to Steder, hvor der fortrinsvis tales om de gifte Kvinder, er tidshistorisk begrænsede, og at man paa mange Maader i Praksis har erkendt dette. Men de viser tilbage til en bibelsk Grundopfattelse, der svarer til en Livets Lov, som anviser Mand og Kvinde hver sin særlige Opgave i Livets store Husholdning, og de nøder os til i denne Sag at tage Hensyn til den fælleskirkelige Ordning og ikke gaa til en forhastet Indførelse af en Nyhed, der kan tænkes at volde Splid og Forargelse i Menigheden og give den danske Menighed i Folkekirken et dubi-øst Præg i andre Menigheders Øjne.

Der har da heller ikke — mig bekendt — fra noget Hold indenfor det danske Kirkefolk ytret sig nogen Trang til at faa kvindelige Præster, og det er dog indenfor disse Kredse, man ved, hvilken uvurderlig Betydning Kvindens Indsats i det kirkelige Arbejde har. Jeg føler mig ganske forvisset om, at hvis Præstevalget laa i Menighedernes Haand, vilde der endnu i en Aarrække ikke blive Tale om Ansættelse af kvindelige Præster, hvor mange Love man end vedtog derom.